

Berilo jugoslovanskega odbora

iz Italije

BOLZOVICO

POŠILJA: IVAN UČENIKOV - KAIRO - RUE MAN/HAET EL MAHRANI ŠT. 5 - V.N.T. DE/NO

Srednji vzhod

Štev. 34

6. junija 1942

Sodelovanje - ne diktat!

V našem listu smo že večkrat spregovorili o težkih bolezenskih motnjah, ki so se polastile nekaterih naših ljudi izven domovine. Ponovno smo ožigosali delo, ki je zasnovano samo na kritikastretvu, zmerjanju in obsojanju vsega, kar ni našlo blagoslova tistih, ki bi hoteli, da se ves svet vrti samo okrog njihovega duhovnega horizonta.

V oklepju dveh nasilnih fašistovsko-nacističnih gledanj in izvajanj, so se tudi pri nas nekateri ljudje navzeli nazorov, da se morejo najvažnejša vprašanja reševati s pomočjo - nasilja. Zanimivo je, da so ravno tisti ljudje, dokler so bili v opoziciji z vso gorečnostjo njihovega ne ravno skromnega temperamenta, stalno zahtevali, naj se določena vprašanja, ki so življenske važnosti za narod in državo, rešujejo s sodelovanjem čim širših plasti naroda. Take fraze so pri nas deževale, zlasti s strani opozicije v ogromnih porcijah. Ko pa so se širokoustni zagovorniki demokratskih načel dokopali odgovornih državnih mest, je ves njihov demokratizem skopnel kot spomladanski snež. Še več, ti ljudje so postali v največ slučajih popolni diktatorji in razširjali svojo oblast preko vseh dopustnih meja pozitivnih zakonov. O sodelovanju zlasti z ljudmi, ki so bili delavoljni in delazmožni, ni bilo več govora. Samopašnost in brezobzirna diktatura, čeravno v največjo škodo skupnosti, to je bila parola dočerašnjih demokratov.

Izkušnje pa so pokazale, da je v našem narodu mnogo produktivnih sil, predvsem pa takih sil, ki jim je vsaka diktatura odvrtna in tuja. Samoobsebi je razumljivo, da pri takem stanju stvari niso mogle "diktature" doseči takih prividnih uspehov, kakor sta jih kazala Hitler in Mussolini med svojimi "vistoumerjenimi" somišljeniki.

Treba je namreč vedeti eno: naš narod ne pozna krilatice "duče ali firer mislita za nas". Naš narod je preveč individualno nastrojen, da bi se mogel kdajkoli pomiriti s tako, v svoji zasnovi zelo enostavno miselnostjo. Ta individualna lastnost našega naroda, ki je prav posebno značilna za srbski del, je samo posledica ogromnih in čisto osebnih požrtvovanj posameznika v skupnih naporih za zgraditev in osamosvojitve lastne državne skupnosti. Ta dejstva so pri nas politični veljaki nešteto krat pozabljali. Razni samonikli diktatorski režimi so v zadnjih 12 letih našega državnega življenja pokazali in dokazali, da tuje seme diktatorskih plantaž pri nas ne uspeva. 27. marec je ponovno dokazal to večno resnico.

Nevzdržnost diktatorskih načel pa je pri nas še prav posebno aktualna. Pri "vistoumerjenih" prusjaških in laških telebanih imajo osebne diktature svoj, četudi samo trenotno - upravičenost. Laški "junaki" so se udali diktaturi zaradi svoje legendarne bojazljivosti, prusjaški telebani zaradi njihove prirojene duhovne omejenosti. Pri nas je vsaka diktatura nemogoča tudi zato, ker bi vsaka diktatura izzvala med 16 milijoni Jugoslovancev 16 milijonov diktatorjev. Taka diktatura pa je anarhija. Naš narod kot kolektiv ne kaže diktatorskih ambicij, čeravno svoja gledanja brani z vsem južnjaškim temperamentom. Srbski narod je užival v časih pred 1.1914. v svoji drski zelo skrbno negovana demokratska načela. Sadovi takega dela so se pokazali 1.1918., ko je srbski narod izvojeval nad ogromno premočnim sovražnikom svojo popolno zmago. Ta zmaga je bila v mnogem podprta s težnjami prečanskih delov, ki jih je ravno diktatura Prusjakov usmerjala k demokratskemu Beogradu.

Ti demokratični vzori predvojne Srbije nam morajo biti v bodočnosti in tudi v sedanosti vodilne misli za novo, preprosto Veliko Jugoslavijo. Diktatorske kali, ki sta nam jih podzvestno vcepila oba največja sovražnika našega naroda, moramo zatreti z vso silo in z vso odločnostjo. Dober vzgled pokazimo že sedaj tu. S petokolonci zelo pogostokrat operiramo in ta nasiv je pri nekaterih tako v navadi, da zmerjajo s to besedo rodoljube, ki so vodili najbolj ogorčene borbe proti resničnim petokoloncem takrat, ko

je Cvetkovičev petokolonski režim take borbe preganjal s vsemi sredstvi. Zdi se, da so se tisti ljudje, ki so svoječasnno v domovini zmerjali vsakega nasprotnika s komunistom, da bi ga na ta način denuncirali pri oblasteh, oprijeli sedaj petokolonske titulature za dosego istega cilja. Pri tem pa ti ljudje prav dobro vedo, da klevetajo.

Že večkrat smo v našem listu povedali, da nismo prišli iz domovine zato, da bi se tu kregali in sovražili, pač pa da imamo pred seboj znatno večje in težje naloge. Samoobsebi je umevno, da naša mišljenja ne morejo biti uniformirana. Tudi ni nobene potrebe po takih uniformah. Nasprotno vsi vemo, da je današnja vojna borba ideologij. Mi vsi brez izjeme smo se postavili na stran pravice in demokracije. Zato je naša prva naloga, da zdemokratiziramo najprej svoje lastne vrste. Odpravimo tudi še zadnje ostanke diktatorskih kali in odločimo se za PRIJATELJSKO, BRATSKO, JUGOSLOVANSKO SODELOVANJE! Umevno pa je, da to lahko storimo samo na ta način, da ohranimo potrebno spoštovanje do mišljenja in gledanja svojega brata po krvi in da poskušamo svoje misli in hotenja sharmatizirati v produktivno delo in posvetiti vse sile edinemu cilju, ki je pred nami: osvobodjenje. Seveda je pri tem neobhodno potrebno, da ohranimo vse potrebno spoštovanje do avtoritete in da smo pri vsem svojem delu do skrajnosti disciplinirani.

V "Jugoslovanskem Glasniku" z dne 30. maja je bil priobčen članek pod naslovom "Shvatanja". Članek je napisan z globokim občutkom in slovenska kolonija v Egiptu je vsebino članka sprejela s popolnim odobravanjem. Ta članek zaključuje tako-le: Malo nas je, zato pa vsi skupno na delo! Vsakdo, kdor tega ne more ali pa noče razumeti, bodisi zavestno ali podzvestno, dela proti svoji materi zemlji. Vsi ti, ki v svoji ogromni večini niso bili tako srečni, da bi pripeljali iz domovine svoje družine, naj se spomnijo svojih, ki so se letošnjo zimo hranili s suho koruzo, mogoče tudi te niso imeli. Spomnijo naj se svojcev, ki so zmrzovali po hladnih sobah v mrazu -20 stopinj C. In vendar kljub vladni trpljenju, so ti naši ostali tamkaj čvrsti in hrabri. Zopet so kljub mučenju in streljanjem pričeli z novo borbo proti sovražniku. Članek zaključuje: Nikakor ne smemo dopustiti, da bi se naši izkravali bratje prevarali nad nami. Če že ne moremo biti v krvavi borbi z njimi, bodimo vsaj dostojni njihovih naporov.

Zato bratje, prenehajmo z nezaupanjem in trmo-glavostjo, prenehajmo z obsojanjem in klevetami! Naše bivanje tu ni predvolilna borba strankarskih agitatorjev. Danes gre za vse! Mobilizirajmo in sharmatizirajmo vse raztresene sile za skupni blagor nas vseh! Domovina skrbno registrira vsa dela in nedela! Kdor v naših vrstah seje razdor, kdor danes ruši pozitivno delo in napore, se bo sam postavil na levico na dan narodne sodbe! Tam pa bo stal tudi tisti, ki iz razlogov "osebnega prestiža" in nekih "namišljenih kompetenc" zavira delo onih, ki na svojo domovino in na dolžnosti do nje, niso pozabili. Bratje, sodelujmo!

NOVA LAŠKA DIVJAŠTVA V SLOVENIJI

=BOP= POROČA IZ LONDONA, DA SO SLOVENSKE RO-DOLJUBI V NEPOSREDNI BLIŽINI LJUBLJANE NAPADLI ITALIJANSKI BATALJON, UBILO POLKOVNIKA IN 30 OS-TALIH ČASTNIKOV IN MOŽ TER RANILI VELIKO ŠTEVILO PREOSTANKOV BATALJONA, KI SE JE PO BITKI RAZPRŠIL NA VSE STRANI.

DVA DNI NATO SO POSLALI LAHI MOČNO KAZENSKO EKSPEDICIJO, POŽGALI NEKAJ VASI IN USTRELILI 19 MLADIH SLOVENCEV. OB IZREKU OBSODE SO LAHI RAZ-GLASILI, DA BODO POBILI ŠE 400 DRUGIH SLOVENSKEH TALCEV. - ŽE VEČ DNI TRAJAJO OGORČENE BORBE NA KRIMU, KJER SO SLOVENSKE ČETNIKE UNIČILI NEKAJ LAŠKIH PATRULJ.

Vsi ameriški Slovenci so z nami

Že večkrat smo v našem listu omenili, kako se naši ameriški rojaki zanimajo za usodo "starih krajev". V nedeljo, dne 8. marca t.l. je bilo veliko zborovanje Slovencev v Clevelandu, "da manifestirajo predvsem za dosego človeških pravic svojih primorskih in koroških rojakov".

S tem so Slovenci v Clevelandu pričeli z veliko narodno akcijo za osvobodjenje vseh zaslužjenih rojakov.

Kar nas je Slovencev razkropljenih po božji zemlji, vsi moramo biti zedinjeni in vsi moramo složno delati, če hočemo doseči zedinjenje Slovenije v mejah Velike Jugoslavije. Pozabiti moramo na vsa prerekanja in ves razdor med nami samimi, ker samo tako se bomo izkazali vredni in sposobni, da rešimo tiste težke naloge, ki smo si jih postavili. Naši v Ameriki to razumejo, tako je povdaril ob začetku zborovanja g. Marjan Urbančič, ki je vodil clevelandski narodni tabor. Zanjim je govoril tudi naš jugoslovanski konzul v Clevelandu, dr. Mally, ki je med drugim tudi dejal: "Moj konzulat je vaš urad in ta urad vam je na razpolago v vašem delu, kakor sem vam na razpolago jaz. Seznaniti moramo ameriško javnost z življenjem in težavami svojega naroda, seznaniti moramo ta narod s svojo zgodovino, predvsem pa moramo na glas povedati, kako smo stoletja branili zahodno kulturo pred barbarizmom." Ameriški listi so temu dodali: "Presneto, poslušal bi ga kar 48 ur neprestano", tako da so poslušalci dejali ob govoru g. R. Trošta.

V Ameriki deluje tudi "Združenje jugoslovanskih manjšin", ki ima svoj sedež v New Yorku. Predsednik združenja je pozdravil clevelandski tabor ter omenjal, da je samo od nas odvisno, kakšna bo naša jutrajšnja usoda. Odvisno je vse to od nas, od našega dela in od našega obnašanja, tako je dejal govornik.

Glavni govornik clevelandskega narodnega tabora je bil dr. Boris FURLAN, ki ga Primorci vse povsod dobro poznajo. Njegov govor označujejo listi kot "Klasični biser jugoslovanske oz. slovenske pravnozgodovinske teze". Listi omenjajo tudi govor znanega in spoštovanega starčka, mag. Vida Hribarja. Ta je med drugim dejal, da je vsakemu slovenskemu narodu dolžna posebna vloga v bodočnosti človeštva, ker da je slovanstvo isti pojem kot demokracija. Zelo toplo je pozdravil bratsko Rusijo, ki s svojim delom dokazuje bratstvo in sposobnosti, da se uvršča med voditeljske

narode.

S tabora so bile poslane resolucije vsem vidnejšim odličnikom in oblastem v Washingtonu, Londonu in ruskemu poslanstvu.

Govorjenja in resolucije... Tako bodo morda dejali nekateri med vami, zlasti tisti, ki so bolj skeptičnega duha. Da, to je res, ali ene stvari ne smemo pozabiti: da pišemo in govorimo o ameriških rojaki. Amerikanci pa so po vsem svetu znani, da jih je sicer težko pripraviti do reševanja nekih novih nalog, da pa se tega dela lotijo z največjo gorečnostjo in neverjetno energijo, če so se za neko stvar enkrat ogreli. Amerikanci so mlad narod, ki jih dvomi ne ovirajo. Oni ne tehtajo in motrijo stvari iz vseh kotov. Modrost in filozofija sta doma na vzhodu, na žalost pa je tam doma tudi fatalistična neaktivnost. Ali tudi na vzhodu se vsega tega veliki narodi otrešajo in uče odločnosti in zamaha, ki je lasten zahodu.

Največja, neomejena in nebrzdana aktivnost vlada v Ameriki. Če se Amerikanci spravijo h kakemu delu ga bodo dokončali v rekordnem času, v rekordnem obsegu in z rekordnim objavljajanjem v časopisju. To bodo storili. Zato ne smemo s posmehom čitati opombe, ki jo je napravil g. Penko, tajnik pripravljalnega odbora, ki je ob koncu vse zborovalce pozval na takojšnjo akcijo za uresničitev naših načrtov.

V Amerikancih imamo Slovenci najboljše delavce za svojo stvar, ali samo če smo te stvari tudi vredni. Z neomejeno nesebičnostjo žrtvujejo Amerikanci svoje energije in svoja premoženja za stvari in ideale, ki se jim zdijo tega vredni. Jugoslovansko obnašanje in trpljenje v zadnjem letu je prevzelo ameriško miselnost in jo navdušilo. Stari kraji so jim postali mnogo bližji in domovinska ljubezen je zaplamtela s takim plamenom, kakor še nikdar poprej. Vsi Slovenci moramo skrbeti da ne bo v bodoče ničesar zatemnilo tega plamena. Naši slovenski ameriški časopisi pišejo z nezasišanim navdušenjem o naših četnikih in njihovem voditelju, narodnemu junaku Draži Mihajloviću. Neverjetno so ponosni na vsako vest, ki priča s kakšnim požrtvovanjem se Jugoslavija upira suženjstvu.

Kjerkoli smo Slovenci in kakršenkoli je naš posel, vedno in povsod moramo skrbeti, da si ne zapravimo ameriškega občudovanja in naklonjenosti!

(London, 30. aprila 1942.)

Kako je v Dalmaciji?

Po starih, preizkušenih in tipično laških komedijskih metodah je bila tudi v Dalmaciji, tako kakor v Sloveniji, Črni gori in Boki Kotorski, laška zasedba v začetku zelo blaga. Vojski so od svojih poveljnikov prejeli navodila, ki so pripovedovala, da nosi laška vojska "sorojakom" - "svobodo". Kakor hitro pa so Lahi deželo anektirali in čim je upravo prevzela civilna oblast so se stvari kaj hitro preduragale. Prvo delo hrabre laške policije in milice je bilo brisanje cirilice. Nato so pričeli z italijanizacijo krajevnih imen. Temu je sledilo organiziranje fašistovske stranke, prisilno fašistovsko pozdravljanje in uvajanje italijanščine v vse javne urade. Samo policijske objave so tiskane v italijanščini in srbo-hrvaščini.

Poseben pritisk na prebivalstvo so izvajali fašistovski prvaki zlasti pričetkom septembra l.l., ko je pričel vpis v ljudske šole. Pogoji za vpis je bil, da mladina stopi najprej v mladinske fašistovske organizacije. Ta nespretna laška zahtevka je izzvala splošni odpor in po splitskih ulicah so se vrstile demonstracije mladine, ki je prepevala domoljubne pesmi in narodno himno. Temu so sledile množestvene aretacije in splošni odgon starišev in otrok na deželo in v notranjost Italije. Split tudi še danes nima šolskega pouka. V mesecu oktobru so se neredi še povečali. Takrat je bilo v Splitu obsojenih na smrt 17 "komunistov". 5 jih je zbežalo 12 pa so jih streljali v Trogiru. Polovica njih so mladoletniki. Ti laški justični umori so izzvali še večje demonstracije. Bombe in manjši peklenjski stroji so praskotali na vseh koncih in krajih Splita. Škode ni bilo velike in očitno je bilo, da vršijo te atentate nestrokovnjaki. To se je dogajalo vse do 20. oktobra. Tega dne so okrog sedme ure zvečer neznanici vrgli na Narodnem trgu bombo, ki je ubila štiri, ranila pa 38 oseb. V istem času je v parku pri mestni bolnišnici eksplodirala druga bomba, ki je pobila in ranila nekaj vojakov. Posledica je bila, da so Lahi omejili policijsko uro do 6 ure zvečer.

Bombe pa tudi sedaj niso prenehale. 11. novembra, na rojstni dan laškega kralja in to v času uradnega ceremonijela je v dvorani eksplodiral peklenjski stroj, vendar podrobnosti niso bile objavljene. Po tem atentatu so Italijani odpeljali 168 najbolj vidnih Splitčanov v konfinacijo. Istega dne je neki frančiškan vrgel bombo na obali, na kar je italijanska vojska reagirala s strojnimi.

Poleg neredov v Splitu, je bilo tudi v drugih krajih Dalmacije mnogo nemirov, posebno v Šibeniku, kjer so obsodili na smrt 15 "komunistov". Streljanje je bilo izvršeno v Vodica.

Kljub vsemu se atentati nadaljujejo. Kdo jih pravzaprav organizira ni znano. Vsekakor so najbolj aktivni pri protikupatorskem delu jugoslovansko orijentirani Dalmatinci. Njihovo število rase z dneva v dan, medtem ko o Pavelićevih simpatizerjih ni več ne duha ne sluha.

Upravno so Lahi razdelili Dalmacijo na tri prefektуре: Zader, Split in Kotor. Te prefektуре sestavljajo provinco Dalmacijo. Za guvernerja je bil imenovan poslanik Bastianini.

Vojaško spada Dalmacija pod upravo druge armade, ki ima sedež na Reki. V to armado spadata: 9. zbor s sedežem v Ljubljani in 6. zbor s sedežem v Splitu. Vojna oblast druge armade zavzema tudi nekatere dele Bosne in Hercegovine ter Hrvaške. 6. armadni zbor v Splitu sestavljajo te-le divizije: "Bergamo" (Split), "Marche" (Dubrovnik), "Taro" (Kotor) in "Messina" (Cetinje). K temu zboru spada tudi brigada "Garibaldi" (Split), kakor tudi nekatere edinice bersaljerjev in črnih srajc (164. bataljon v Risnu).

Satanska igra laške provokatorske taktike se v Dalmaciji odigra v vsej svoji zločinski veličini. Ko so na Hrvaškem zlasti pa v Bosni nahujskali Lahi Hrvate na srbski živelj in s prekrizanimi rokami gledali vsa ta strašna grozodejstva, so se v Dalmaciji kar naenkrat pojavili kot zaščitniki Srbov. V Dalmaciji je pribežalo veliko srbskih beguncev, ki se jim Lahi na vsi mož dobrihajo. V Splitu je okrog 500 srbskih častnikov in podčastnikov, ki jih smatrajo italijanske vojne oblasti kot vojne ujetnike na dopust. Častniki dobivajo 400 lir plače na mesec kot pomoč.

(Nadaljevanje na 4. str.)

Bitka v Libiji

Bitka v Libiji je v svojem bistvu precej slična jesenski ofenzivi zaveznikov meseca novembra 1941. V tem času so Nemci držali črto od Bardije do Sidi Omarja. Črta je bila močno utrjena. Pred njo in za njo so Nemci posejali obširna področja z minami.

Zavezniki so se takrat izognili minskega polja s tem, da so sovražnika napadli z južne strani. Med nemško utrjeno črto in zavezniško trdnjavo Tobruk se je odigrala tankovska bitka, ki je večkrat kazala popolno zmedenost borečih se sil.

V sedanji bitki držijo zavezniki slično utrjeno črto, ki je nekoliko daljša in poteka od Gazale do Bir Hacheima.

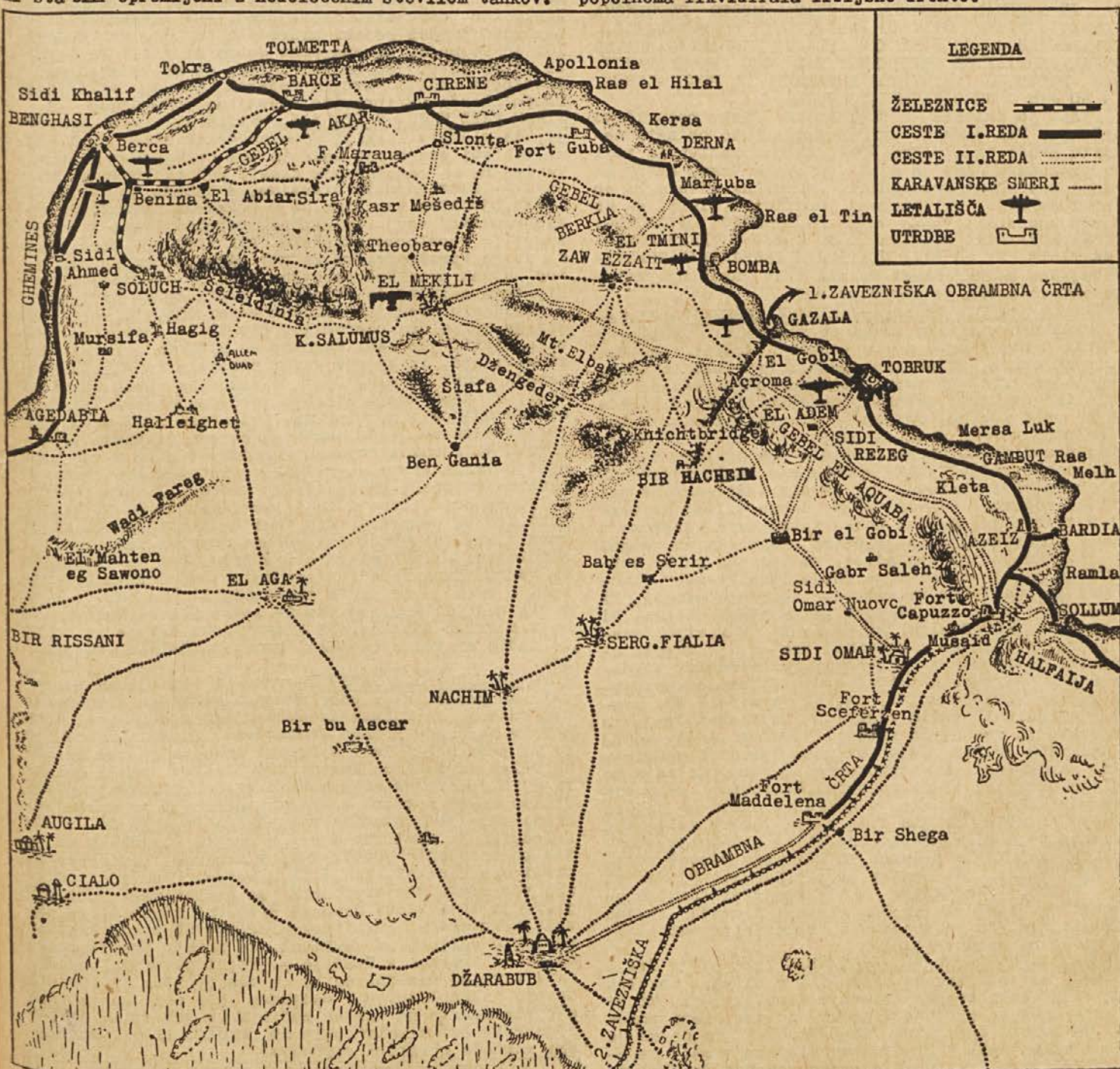
Nemci so zavezniško taktiko z lanske jeseni kopirali. Da bi se izognili zavezniškimi minkim položajem, so napadli z južne strani, to je z neutrnjenih položajev južno od Bir Hacheima. Na ta način so hoteli obiti zavezniško utrjeno črto in minskega polja. V resnici so Nemci na južni strani poslali v zaledje zavezniške utrjene črte močne edinice tankov dveh oklopnih nemških divizij. Edina razlika med letošnjo in lansko ofenzivo je v tem, da so zavezniki imeli utrjeni Tobruk, ki je učinkovito motil nemško oskrbo, pred seboj, danes pa jim leži Tobruk v hrbtu.

Sovražnik je poskušal napasti črto Gazala - Bir Hacheim z dveh strani. Obrežni napadi so bili prepuščeni Lahom, ki so imeli na razpolago 4 divizije: motorizirano divizijo "Trieste", deloma motorizirano divizijo "Trento" in diviziji "Brescia" in "Pavia", ki sta bili opremljeni z nedoločenim številom tankov.

Sovražnik je napadel s tanki v treh glavnih smereh, ampak je bil povsod odbit z znatnimi izgubami. Na jugu držijo Francozi Bir Hacheim in so sovražniku prizadejali prav občutne izgube. Napad proti vzhodu je imel za glavni cilj Tobruk. Tega cilja Nemci niso dosegli, zato so primorani ponovno koncentrirati svoje sile in predelati svoje načrte. Položaj še ni razčiščen, čeravno so zavezniki pri Knightbridge-ju v gorčeni tankovski bitki gladko zmagali. Sovražnik je izgubil veliko število tankov, motornih vozil in drugega vojnega materiala. Prav posebno se je pri tem odlikovalo zavezniško letalstvo.

Težko je že danes napovedati, ali bodo mogli zavezniki že v kratkem izkoristiti svoje začetne uspehe, ker si ne smemo domišljati, da so Nemci in Lahji že popolnoma potolčeni, ker je njih glavni komandant general Cruewell v angleškem ujetništvu. Zavezniške sile so sicer zaprle pota za preskrbo nemških tankov z gorivom in ostalimi potrebščinami, vendar so si Nemci z velikimi izgubami utrli dva izhoda, ki jih lahko izkoristijo.

Kljub vsemu se libijska bitka bliža svojemu vrhuncu. Nemške edinice so izpostavljene strahovitemu bombardiranju. Osovinca sta dosedaj izgubila preko 600 motornih vozil vseh vrst. Prav posebno občutne izgube so utrpeli Lahji in pa 90. lahka nemška motorizirana divizija. Če bi se zaveznikom posrečilo uničiti glavni del Romelovih sil, je zelo verjetno, da bi prišlo do udarne zavezniške ofenzive, ki bi mogoče popolnoma likvidirala libijsko fronto.

(Nadaljevanje z 2.str.)

Stalno poskušajo Lahi prikazati svoje zasluge Srbom češ, da so oni vedno intervenirali proti ustaškim zločinom. Tako je gen. Dalmazzo osebno izjavil, da je klanje Srbov na Hrvaškem bilo nekaj najstrašnejšega, kar si je mogoče misliti. Povedal je tudi, da je Rim večkrat na to opozoril, ali da mu tega niso verovali vse dokler ni poslal v Rim album s 800 fotografijami o ustaških pokoljih, ki so jih slikali njegovi častniki. Povedal je tudi, da je bila posledica njegove intervencije v Rimu ta, da so Lahi zasedli nekatere dele Hercegovine, Bosne in Hrvaške.

Glede pokolja pravoslavnega življa je Dalmazzo

izjavil, da je bilo samo na otoku Pagu pred laško zasledbe pobitih 12.000 interniranih Srbov in da misli, da znaša skupno število žrtev 400.000. Ustaši v Dalmaciji priznavajo, da je bilo pobitih okrog 300.000 Srbov. Dalmazzo je nadalje povedal, da so ustaši pred prihodom laških čet v Gospić, vrgli v nek prepad 1800 Srbov.

Vkljub provokatorski težnji Lahi niso našli simpatij niti pri Hrvatih niti pri Srbih.

Poročilo nadalje pravi, da v sami Dalmaciji ni bilo večjih nasilji nad srbskim prebivalstvom, razen nekaj izjem, ki so jih izvajali ustaši, ki so prišli iz Bosne.

Izpod domačega latnika

KRVNIK, GENERAL CRUEWELL V ROKAH PRAVICE

A.I.A. poroča: "VEST, DA JE BIL NA LIBIJSKI FRONTI UJET GENERAL CRUEWELL, JE BILA V TUKAJŠNJIH JUGOSLOVANSKIH KROGIH SPREJETA Z VELIKIM ZADOŠČENJEM. GENERAL CRUEWELL JE POVELJEVAL TANKOVSKIM DIVIZIJAM, KI SO PRODIRALE V LANSKEM APRILU IZ JUGOVZHODA PROTI BEOGRADU. NJEGOVE DIVIZIJE SO BILE ZA EN VES DAN ZADRŽANE V MALEM MESTU JAGODINI, KJER SO PREBIVALCI PODMINIRALI MOST ČEZ REKO MORAVO IN GA POGNALI V ZRAK. PRI TEM SO BILI TRIJE NEMŠKI TANKI UNIČENI. - ZARADI TEGA JE GENERAL CRUEWELL ZAUKAZAL MESTO POPOLNOMA RAZDEJATI. VELIKO ŠTEVILNO PREBIVALCEV SO STRELJALI. - V TUKAJŠNJIH JUGOSLOVANSKIH KROGIH NAGLAŠAJO, DA SO PRUSJAKI POBILI OB TEJ PRILIKI NAD 2000 JUGOSLOVANOV. SVOJE ŽRTEVE SO PRISILILI KORAKATI DO POKOPALIŠČA, KJER SO JIH S STROJNICAMI POMORILI."

Vest je izzvala v tukajšnjem tisku razumljivo ogorčenje. Vsa javnost pričakuje, da bodo oblasti temeljito prečistile jetra prusjaškemu banditu in tudi že v preiskavi sami ž njim postopale tako, kakor se postopa s težkimi razbojniki. Generalna odveza, ki so je bili deležni viljemovski morilci 1. 1918, se ne sme več ponoviti! VSAKA ŽRTEV PRUSJAŠKEGA DIVJAŠKEGA SADIZMA MORA BITI MAŠČEVANA! TO VELJA ŠE PRAV POSEBNO ZA TISTE, KI SO BILI UČITELJI PRUSJAŠKIM TOLOVAJEM! Vojaška sodna oblast bo med našo tukajšnjo kolonijo gotovo našla potrebne priče!

PLEMENITA ZAMISEL NAŠIH ROJAKINJ V ALEKSANDRIJI. Naše rojakinje v Aleksandriji so razposlale vabila, v katerih ugotavljajo, da bo v naši domovini, posebno v tistih delih, ki so jih zasedli Prusjaki in Lahi, vladalo po končani vojni strašno pomanjkanje. "Če pomislimo na uboge matere z nedolžnimi otročiči (še jih bo sploh še kaj ostalo) - če pomislimo na bolne in betežne, se nam srca stiskajo. Ali se ne bi moglo nekaj narediti, da bi se pomagalo tam trpinom takoj, ko bo konec vojne?" Tako sprašujejo naše rojakinje v Aleksandriji. Pri tem pa dajejo tudi same že pozitiven odgovor: "Seveda samo dobre volje je treba! Potrebno je, da se žene in dekleta zberemo v skupni organizaciji in pričnemo z nabiranjem vsega, kar je v gospodinjstvu odveč, za uporabo pa še dobro. To velja zlasti za žene in dekleta, ki so v službi pri gospodi. Tam se večkrat zavržejo stvari, ki so še dobro uporabne. Gotovo imate stare obleke, ki ne služijo več, čevlje, ki se lahko popravijo, stare potrpane volnene pletenine? Vse to je mogoče uporabiti, potrebno pa je gospodi raztolmačiti v kakšen namen zbiramo. Nadzorstvo nad zbiranjem, popravljanjem in shranjevanjem, naj bi prevzele žč. sestre." - Zamisel naših rojakinj iz Aleksandrije je plemenita in vse hvale vredna. Verujemo, da bo našla v najširših krogih jugoslovanske kolonije v Egiptu polno navdušenja in razumevanja. Čujemo, da se s to mislijo ukvarjajo tudi naše tuk. žč. sestre, zato vabimo vse naše rojakinje v Kairu in okolici naj se obrnejo do njih, ki jim bodo v tem oziru dale vsa potrebna pojasnila. Želimo, da bi ta plemenita akcija čimprej pričela s delom in žela kar največ uspeha! Naslov tuk. žč. sester je: Sh. Kawala, 8, Bab el Louk, Kairo. - Rojakinje v Aleksandriji naj se pa obrnejo do tamkajšnjih žč. sester! S svoje strani pripominjamo, da je prostor v "Bazovici" voditeljicam vedno na razpolago.

PRAVIČNA KAZEN NIKDAR NE IZOSTANE. Italijanski listi poročajo, da so neznanci ustrelili v bližini naselja Motta di Livenza nekega Antonija Zanuttini-ja, ki je bil baje doma iz spodnje Vipavske doline. Listi poročajo, da je bil Zanuttini zaupnik OVRE in da se je kot tak vtihotapil v slovenske četniške vrste na ozemlju Julijske Krajine. Z njegovo pomočjo je OVRA na ta način ujela nekaj slovenskih četnikov, ki so bili

ustreljeni. Listi pravijo, da so Zanuttini-ja gotovo iz maščevanja ubili slovenski četniki.

TRI PRIREDITVE V KORIST JUGOSLOVANSKEGA RDEČEGA KRIŽA. 26. aprila je tukajšnja slovenska kolonija priredila dobro uspelo domačo veselico. Sodeloval je pevske zbor, ki ga je vodil kapel. kr. garde, g. dr. Osten. Dramska prireditve je žela polno odobravanja s strani številnega občinstva, zlasti se je odrezala Marička. Otroci so pod vodstvom č. sestre prednice prav učinkovito odigrali "Kitajčke". - V Aleksandriji so tamkajšnji naši rojaki priredili kar dve prireditvi, 10. in 17. maja, ki sta prav dobro uspeli. Tako igralci kakor pevci so se potrudili, da so v obeh naših središčih nudili svojim rojakom par ur prijetnega razpoloženja. Pripravite zopet kaj podobnega!

STRAH PRED NEMCI V ITALIJI. Švicarski listi poročajo, da vlada v Italiji ponovno velik strah pred Nemci. Fašisti vse svoje nade in upe polagajo v Nemčijo. Vendar pa so razočaranja zlasti med izobraženci zelo velika. Spomladanska ofenziva, s katero so tolažili laško ljudstvo vso zimo še ni pokazala na nobenem bojišču nekih vsaj tolažilnih uspehov. Vera v nemško zmago je popolnoma skopnela. Ali temu se pridružuje še drugo vprašanje, ki se kot mora vlega na ves narod, strah pred bodočnostjo. Lahi so se sicer trudili, tako zatirajojo švicarski listi, da ne bi izzvali v zasedenih ozemljih splošne nejevolje, ali vse to se jim je le deloma posrečilo. Hrvaški zločin, tako pravi listi, jim leži strašno na duši in v polni meri se zavedajo, da bo ves gnjev srbskega in slovenskega naroda padel na nje. Prav posebno jih peče ameriški tisk, ki napoveduje strašno maščevanje vsem izdajalcem in njihovim pomočnikom. Švicarski list zaključuje: Strašna bo usoda nemškega naroda po zmagi zaveznikov. Milijoni evropskih narodov se bodo z vso besnostjo vrgli proti sovražniku, s katerim ima vsak posamezni evropski človek težke račune. In pri tem polju ne bodo izvzeti tudi tisti narodi, ki so kakorkoli Nemcem pomagali. Med temi bo laški narod, ki bo moral krvavo plačevati račune svojih fašistovskih zločincev. - Tudi mi mislimo tako. Med zavezniki so še vedno "humanisti", ki se še do sedaj niso prepričali o vseh zverinskih zločinih, ki sta jih v prvi vrsti zagrešila prusjaško in laško plemo. Maščevanje bo v resnici strašno, ali prenovljena Evropa se bo na ta način za vedno znebila profesionalnih razbojnikov.

POPOLNO IZROPANJE SRBIJE. Germanski roparji so postavili za generalnega pooblaščenca srbskega gospodarstva znanega kaznjena in nekdanjega generalnega konzula v Beogradu Franca Neuhausena. Ta kriminalni tip je bil pred nekaj leti v Sofiji obsojen na več mesečno kazen in denarno kazn 800000 levov zaradi goljufije in poneverbe milijonskih vrednosti. Sedaj upravlja ta bivši robijaš s srbskim narodnim premoženjem. Sredi maja je povabil prusjaškega roparja dr. Landfrieda, ki je svetovno znan po svojih roparskih pohodih po zasedeni Evropi, tudi v Beograd. Landfried je tisti specialist, ki je iz zasedene Francije pokradel vse umetniške vrednosti za osebni račun Hitlerja. To je tudi tisti famozni svetovni žepar, ki je kot zadnja roparska garnitura pregledoval pred kratkim zasedeno Poljsko in zaukazal, da morajo prazne vagoni, ki se vračajo v Nemčijo po vojni material, napolniti z vrtno semljo, da bo s tem prostor v vagonih dovolj izrabljen. - V Beogradu sta oba gangsterja skovala načrte na kakšen način bi se polastila celotne srbske žetve in izropala do popolnosti vse zemeljske zaklade srbskega področja.

NAŠ NAROD GLADUJE, NAŠI UJETNIKI STRADAJO!
POMAGAJTE! - PRISTOPAJTE K JUGOSLOV. RDEČEMU KRIŽU!